

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobnygo pisma (petit) po tabele 1 mk.

Numer pojedynczy 20 fenigów.

PRENUMERATA.
Zeszyte 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16,50, miesięcznie 3 mk.
ZA GRANICĄ:
Zeszyte 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

o organizacji Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią:

I. W celu ułatwienia wyszukiwania pracy, oraz w celu opieki nad wychodźcami polskimi tworzą się Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami, które podlegają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej. Urzędy te powstać mają zależnie od decyzji Ministra Pracy i Opieki Społecznej w miastach powiatowych, punktach pogranicznych, oraz tych miejscowościach, w których okaże się to szczególnie potrzebnym.

II. Do zadań Urzędów należy:

1) pośrednictwo pracy dla wszelkich kategorii pracowników, poszukujących zarobków tak wewnątrz kraju, jak za granicą;

2) porada przy wyborze lub zmianie zawodu;

3) udzielanie informacji o krajowych i zagranicznych stosunkach zarobkowych, dostarczanie wychodźcom wiadomości potrzebnych do strzeżenia się przed błędami i wyzyskiem podczas podróży i na miejscu pobytu za granicą, kontrola treści umów, zawieranych z pracownikami sezonowymi (zwłaszcza z większymi grupami robotników) przez przedsiębiorców zagranicznych, pośredniczenie w udzielaniu zaliczek na podróż, pomoc przy wymianie pieniędzy;

4) popieranie reemigracji, ochrona wychodźców i reemigrantów w granicach kraju;

5) zbieranie i zestawianie dat statystycznych, dotyczących rynków pracy, ruchu wychodźczego i przychodźczego oraz reemigracji;

6) inne czynności, które określają ustawy o publicznym pośrednictwie pracy i ustawa emigracyjna.

III. Wszystkie świadczenia w zakresie pośrednictwa pracy, dokonywane przez Urzędy, są dla poszukujących pracy i wychodźców bezpłatne; od pracodawców może być pobierana za pośrednictwo opłata według taksy, ustalonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

IV. Utworzona przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej Rada Pracy wyłoni, jako ciało doradcze, osobną Komisję, w skład której wejdą przedstawiciele innych Ministerstw, reprezentanci zawodowych związków robotniczych i społecznych, instytucji rolniczych i przemysłowych oraz zaproszeni do udziału w niej ludzie nauki i eksperci. Komisji przedkładane będą do zaopiniowania projekty ustaw i ważniejszych zarządzeń administracyjnych, dotyczących pośrednictwa pracy, wychodźstwa, reemigracji i emigracji.

Skład komisji ustala na wniosek Rady Pracy Minister Pracy i Opieki Społecznej, który zwołuje jej posiedzenia i sam lub w osobie swego zastępcy na posiedzeniach tych przewodniczy.

V. Przy każdym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami (z wyjątkiem Urzędów pogranicznych) winna istnieć Komisja przy Urzędzie Pracy, która wnioski swe oraz opinie co do działalności Urzędu będzie komunikowała Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej; podobnie członkowie Komisji muszą tworzyć przedstawicieli pracowników.

VI. W celu popierania działalności państwowej na polu pośrednictwa pracy i opieki nad poszukującymi pracy powstać mogą przy ciałach samorządnych miejskich i wiejskich komitety, wybierane przez ich Rady i złożone z 3 członków i tyłuż zastępców; do zadań komitetów tych należy:

1) ułatwienie miejscowej ludności styczności z Państwowymi Urzędami Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami;

2) rozszerzanie wśród ludności przeznaczonych do tego celu perjodycznych biuletynów informacyjnych i innych wydawnictw i obwieszczeń Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

3) informowanie Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami o otwierających się w danej gminie sposobnościach zarobkowania, oraz o przejawach ruchu wychodźczego i poszczególnych tego ruchu przyczynach, do czego służby będą umyślnie kwestjonariusze, wypełnianie i odsyłanie w pewnych regularnych odstępach czasu;

4) zawiadamianie władz o wszelkiego rodzaju nadużyciach popełnianych na wychodźcach;

5) popieranie państwowej akcji reemigracyjnej.

VII. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na podstawie niniejszej ustawy ułoży i wyda w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwem Przemysłu i Handlu osobny statut, normujący we wszystkich szczegółach organizację i sposób działalności Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy i Opieki nad poszukującymi pracy, jak również Rady Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Komisji przy Urzędach Pracy i Komitetów przy ciałach samorządnych.

Naczelnik Państwa

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Iwanowski.

Dan w Warszawie, dnia 27 stycznia 1919 r.

DEKRET

o skarbie narodowym, powstałym z ofiar prywatnych.

Art. 1) Urząd Skarbu Narodowego przyjmuje ofiary na skarb narodowy w postaci kruszców szlachetnych, jak złoto, srebro, platyna i przedmiotów we wszelkiej postaci i stanie, wyrobionych z tych kruszców, wszelkiego rodzaju walut pieniężnych, obligów, akcji, papierów procentowych i kuponów od nich.

Art. 2) Skarb Narodowy, zebrany z ofiar prywatnych, jest funduszem nietykalnym i będzie przekazany powstać mającemu Bankowi Polskiemu. Dyspozycja tym funduszem może nastąpić jedynie na mocy uchwały Sejmowej.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Skarbu:

(—) English.

Dan w Warszawie, dnia 29 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do dekretu z dnia 11 stycznia 1919 r. w przedmiocie umów, zawartych przez b. władze okupacyjne co do majątków państwowych.

W wykonaniu dekretu z dnia 11 stycznia 1919 r. w przedmiocie umów, zawartych przez b. władze okupacyjne, zarządza się, co następuje:

Art. 1. Osoby lub instytucje, pragnące korzyść z dobrodziejstw art. 3 rzeczonego dekretu, winny złożyć do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Pań-

stwowych odpowiednio umotywowane podanie, z załączeniem wszelkich, należycie uwierzytelnionych dokumentów, zasadność ich żądań stwierdzających.

Podania złożone z zachowaniem przepisów niniejszych zostaną przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych merytorycznie rozpoznane, poczem umowy, których niewykonanie mogłoby zagrażać interesowi publicznemu, opatrzone zostaną sankcją wykonawczą, same zaś przedmioty umów będą od sekwestru państwowego zwolnione.

Art. 2. Osoby lub instytucje, które roszczą pretensje z tytułu umów stosownie do dekretu z dnia 11 b. m. uznanych za nieważne, winny do dnia 15 lutego 1919 r. zgłosić swe reklamacje do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych ze szczegółowym wskazaniem przedmiotu umów, poczynionych nakładów pracy lub kapitału wraz z odnośnymi dokumentami i dowodami. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych rozstrzygnie zasadność roszczeń penta, względnie zarządzi dokonanie należnego obciążenia.

Art. 3. Osoby, które poniosły szkody lub straty, powstałe z umów, zawartych z okupantami, a przez władze polskie uznanych za nieważne, winny w myśl art. 7 powołanego dekretu zameldować je do 1-go marca 1919 r. w Urzędzie Rozrachunku Państwowego i Strat Wojennych, a to pod rygorem art. 138 K. K. Zgłoszenia winny być poparte dowodami, stwierdzającymi zasadność i wysokość pretensji.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Skarbu w przedmiocie marek stemplowych.

Wobec tego, że Kasy powiatowe na obszarze byłej okupacji niemieckiej już w najbliższym czasie zaopatrzone będą we wszystkie rodzaje polskich marek stemplowych, zarządza się:

Używanie marek stemplowych, wydanych przez władzę okupacyjną niemiecką, dozwolone jest tylko do 15 lutego 1919 r. włącznie.

Użycie takich marek stemplowych po terminie powyższym nie będzie uważane za dopełnienie obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej.

Minister Skarbu:

(—) Dr. English.

Warszawa, dnia 28 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

W wykonaniu art. 3 Przepisów Przechodnich do Statutu Palestyny niniejszym ustanawiam Komisję Organizacyjną dla ustalenia listy adwokatów i aplikantów adwokackich i zwołania walnego zgromadzenia dla utworzenia Izby Adwokackiej i przeprowadzenia wyborów do Rady Adwokackiej w Okręgu Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Członkami Komisji Organizacyjnej mianuję adwokatów: p.p.: Teofila Ciświckiego, Antoniego Czarnowskiego, Stanisława Eustachewicza, Stefana Głuchowskiego, Aleksandra Wyszynskiego.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Supiński.

Szef Sekcji:

(—) Śmiarowski.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

dotyczące zmian w Regulaminie Wyborczym do Rad Miejskich z dnia 17 grudnia 1918 r.

Art. 1.

1) W punkcie 5-y art. 1-go dodaje się słowa: „i ogłoszenia go”.

2) W artykule 4-y kasuje się słowa: „w danym obwodzie”.

3) Termin, wymieniony w art. 20-y, przedłuża się o 8 dni.

4) Termin, wymieniony w art. 28-y, przedłuża się o 9 dni.

5) Artykuł 31 uchyla się.

6) Artykuły 32 i 33-ci otrzymują brzmienie:

Art. 32: „Głosowanie odbywa się za pomocą kart do głosowania. Karta zawierać ma jedynie numer listy kandydatów, na który wyborca oddaje swój głos.

Numer może być drukowany albo pisany cyfrą lub słowami”.

Art. 33: „Głosowanie odbywa się w sposób następujący: Wyborca, wszedłszy do lokalu wyborczego, udaje się do stołu, przy którym urzęduje Główny, względnie Miejskowy Komitet Wyborczy, i wymienia swoje imię i nazwisko. Po sprawdzeniu, czy imię i nazwisko wyborcy znajduje się na liście wyborców, i po stwierdzeniu tożsamości jego osoby, wyborca otrzymuje kopertę do głosowania, ostemplowaną znakiem urzędowym, wkłada w nią odradu kartę i, zaklepiwszy, wręcza przewodniczącemu komisji, który wrzuca ją do urny wyborczej. Jednocześnie jeden z członków Komitetu Wyborczego czyni obok nazwiska wyborcy na liście wyborców odpowiednią adnotację, poczem wyborca opuszcza lokal wyborczy”.

7) Artykuł 37-y otrzymuje brzmienie:

„Po zamknięciu głosowania, przewodniczący Głównego, względnie Miejskowego Komitetu Wyborczego wyjmuje złożone do urny wyborczej koperty i oblicza je, nie otwierając. Następnie porównywa się liczbę kopert z ustaloną na podstawie adnotacji liczbą wyborców, którzy głosowali. Wrazie niezgodności tych liczb, należy odpowiednią wzmiankę zamieścić w protokole”.

8) W artykule 38-y wyraz: „Karty” zastępuje się przez wyraz: „koperty z kartami”.

9) W artykule 39-y po wyrazie: „poszczególnych” dodaje się „kopert i”.

10) Punkt 1-szy art. 40-go otrzymuje brzmienie:

„1) Karty do głosowania, włożone nie do urzędownie ostemplowanej koperty, lub włożone do koperty, oznaczonej znakiem odróżniającym”.

11) W końcu art. 41-go dodaje się zdanie:

„Karty, nieważne na zasadzie p. 1 art. 40-go, winny być przesłane wraz z kopertami”.

12) Po artykule 47-y dodaje się: „Wynik głosowania w postaci ostatecznie ustalonych list osób, wybranych na radnych i ich zastępców, Przewodniczący Głównego Komitetu Wyborczego winien niezwłocznie podać do wiadomości publicznej drogą ogłoszenia w dzienniku miejscowym lub w inny sposób, używany zwykle w danej miejscowości”.

Art. II.

Zmiany, wyliczone w poprzedzającym artykule niniejszego rozporządzenia, należy zastosować również do wyborów, już zarządzonych w dniu 30 grudnia 1918 roku w miastach: Warszawie, Łodzi, Lublinie, Sosnowcu, Dąbrowie, Piotrkowie i Mławie.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) Józef Bek.

Szef Sekcji Samorządowej

(—) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dnia 1 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o zarządzeniu wyborów do rad miejskich w poniżej wymienionych miastach b. Królestwa Kongresowego.

Art. I.

W myśl art. 9-go Dekretu o wyborach do Rad Miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego z dnia 13 grudnia 1918 r. i art. 1-go Regulaminu wyborczego do Rad Miejskich z dnia 17 grudnia 1918 r. zarządzam wybory do Rad Miejskich w następujących miastach b. Królestwa Kongresowego:

1) Będzinie, pow. Będzińskiego;

2) Brześciu, pow. Włocławskiego;

3) Brzezinach, pow. Brzezińskiego;

4) Chełmie, pow. Chełmskiego;

- 5) Czeladzi, pow. Będzińskiego;
- 6) Częstochowie, pow. Częstochowskiego;
- 7) Dobrzyniu/n. Dr., pow. Rypińskiego;
- 8) Dubieńce, pow. Hrubieszowskiego;
- 9) Działoszycach, pow. Pińczowskiego;
- 10) Gombinie, pow. Gostyńskiego;
- 11) Gostyninie, pow. Gostyńskiego;
- 12) Hrubieszowie, pow. Hrubieszowskiego;
- 13) Jedrzejowie, pow. Jedrzejskiego;
- 14) Kaluszynie, pow. Mińsko-Mazowieckiego;
- 15) Kielcach, pow. Kieleckiego;
- 16) Koninie, pow. Konińskiego;
- 17) Kowalu, pow. Włocławskiego;
- 18) Kozienicach, pow. Kozienickiego;
- 19) Lipnie, pow. Lipnowskiego;
- 20) Lubrańcu, pow. Włocławskiego;
- 21) Łasku, pow. Łaskiego;
- 22) Łęcznej, pow. Lubartowskiego;
- 23) Łowiczu, pow. Łowickiego;
- 24) Miechowie, pow. Miechowskiego;
- 25) Mszczonowie, pow. Błońskiego;
- 26) Nasielsku, pow. Pułtuskiego;
- 27) Nowem-Mieście, pow. Rawskiego;
- 28) Ostrołęce, pow. Ostrołęckiego;
- 29) Pabjanicach, pow. Łaskiego;
- 30) Pińskowie, pow. Pińczowskiego;
- 31) Płońsku, pow. Płońskiego;
- 32) Praszcze, pow. Wieluńskiego;
- 33) Pruszkowie, pow. Warszawskiego;
- 34) Przedczu, pow. Włocławskiego;
- 35) Puławach, pow. Puławskiego;
- 36) Pułtusk, pow. Pułtuskiego;
- 37) Radomiu, pow. Radomskiego;
- 38) Radziejowie, pow. Niezawskiego;
- 39) Siedlech, pow. Siedleckiego;
- 40) Sieradzu, pow. Sieradzkiego;
- 41) Sierpcu, pow. Sierpeckiego;
- 42) Sochaczewie, pow. Sochaczewskiego;
- 43) Tomaszowie, pow. Brzezińskiego;
- 44) Tuliszkowie, pow. Konińskiego;
- 45) Uniejowie, pow. Tureckiego;
- 46) Węgrowie, pow. Węgrowskiego;
- 47) Władysławowie, pow. Konińskiego;
- 48) Włocławku, pow. Włocławskiego;
- 49) Włoszczowie, pow. Włoszczowskiego;
- 50) Zawierciu, pow. Będzińskiego;
- 51) Żyrardowie, pow. Błońskiego.

Art. II.

Za dzień zarządzenia wyborów dla miast, wymienionych w artykule I, uważać należy dzień 5-go lutego 1919 roku.

Art. III.

Dni świąteczne nie powodują opóźnień rozpoczęcia ani ukończenia terminów, przewidzianych w Regulaminie wyborczym do Rad Miejskich; Komitety Wyborcze Główne i Miejskowe winny być czynne również w dni świąteczne.

Art. IV.

W miastach, w których Główne i Miejskowe Komitety Wyborcze do Rad Miejskich już utworzyły się na skutek rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o zarządzeniu wyborów do Rad Miejskich z dnia 19 grudnia 1918 r., Komitety te kierować będą przeprowadzeniem wyborów, zarządzonych obecnym rozporządzeniem.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) Józef Bek.

Szef Sekcji Samorządowej:

(—) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dnia 1 lutego 1919 r.

OKÓLNİK

do Komisarzy Rządowych oraz Prezydentów i Burmistrzów miast w przedmiocie finansów komunalnych.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych coraz częściej napływają ze strony Sejmików Powiatowych i Rad Miejskich żądania zapomóg gotówkowych ze Skarbu Państwa na pokrycie potrzeb bieżących samorządu. Żądania podobne są motywowane jedynie tem, że związki komunalne nie mogą ściągnąć należnych podatków, ani innych zwykłych poborów komunalnych.

Zjawisko to jest zupełnie niernormalne. Najwybitniejszym wyrazem autonomii komunalnej jest prawo samoopodatkowania się ludności miejscowej w samorządzie. We własnym zakresie działania sa-

morząd powinien drogą ściągnięcia zwykłych poborów, a więc podatków i opłat, zdobywać fundusze na takie cele, jak utrzymanie zarządu komunalnego, szpitale, popieranie oświaty i t. p.; są to cele najbliższe ludności, fundusze na nie winny być placowane przez samą ludność z ochoczą świadomością pełnienia obowiązku względem samorządu, bez stosowania nadzwyczajnych środków egzekucyjnych. O ileby samorząd nie potrafił z miejscowych źródeł pokryć swych elementarnych potrzeb, w takim razie konieczność istnienia samej organizacji komunalnej stawałaby się wątpliwą. Niewłaściwe jest również zebranie pomocy na rzeczne cele ze strony Państwa. Skarb Państwa może przychodzić z częściową pomocą samorządowi tylko w wypadkach nadzwyczajnych, kiedy chodzi o wykonywanie przez związki samorządowe zadań czysto państwowych, które ze względów celowości administracyjnej przekazane są ustawowo samorządowi i nie mogą być załatwiane przez organy biurokratyczne.

Tych granic wspomagania pieniężnego związków komunalnych Państwo trzymać się musi zwłaszcza obecnie, gdy samo znajduje się w nadzwyczajnej trudnej sytuacji finansowej i nie ma funduszy nawet na niezbędne potrzeby ogólne (obrona kraju). Argument, iż czasy obecne są niernormalne i że tylko wskutek tego samorząd nie może stanąć o własnych siłach, nie przekonywa Ministerstwa. Jeżeli mamy takie fakty, jak uchwalenie przez Sejmik Włocławski miliona marek na rzecz wojska polskiego, jeżeli w powiecie Zamojskim ściągnięto właśnie w obecnych czasach bezpośrednie podatki komunalne, znaczy to, że ludność, szczególnie wiejska, ma z czego płacić i chodzi tylko o odpowiednią energię organów wykonawczych samorządu i o zbudzenie poczucia obywatelskiego w szerokich masach płatników podatkowych.

Żądam przeto, aby kierownicy odpowiedzialni, stojący na czele związków komunalnych, dołożyli wszelkich starań, w celu energicznego ściągnięcia podatków oraz uświadomienia ludności co do konieczności należytego płacenia poborów komunalnych. Sądzić należy, że już samo odwołanie się do obywatelskich uczuć ludności, że energiczne budzenie wśród niej ambicji w kierunku konieczności czynnego i finansowego poparcia samorządu, będzie uwyidnione dobrym skutkiem.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) K. Sienkiewicz.

Warszawa, dnia 1 lutego 1919 r.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 25-go stycznia 1919 r. zamianował p. Franciszka Falkiewicza sędzią Sądu Apelacyjnego;

— postanowieniem z dnia 29 stycznia 1919 r. zamianował Profesora D-ra Edwarda Porębowicza Szefem Sekcji literatury, muzyki i teatru w Ministerstwie Sztuki i Kultury.

— postanowieniem z dnia 16 stycznia 1919 r. zamianował prezesem Komisji Ziemijskich Okręgowych: Piotra Danysza, Władysława Osuchowskiego i Walerjana Rogojskiego.

STAN EMISJI BILETÓW
POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ
Dnia 30 Stycznia 1919 r.

Otrzymano z Berlina marek polskich	M. 1.299.211.000,—
Spalono przed 11/11 1918 r.	„ 4.176.000,—
Pozostałość w Centrali wynosi *)	„ 143.503.142,06
Pozostałość w Oddziałach wynosi	„ 54.423.342,—

W obiegu znajduje się	M. 1.097.108.515,94
Dnia 11/11 1918 r. obieg wynosił	„ 880.150.867,50

Od dnia przejścia Kasy wypuszczono	M. 216.957.648,44
------------------------------------	-------------------

*) W tej sumie 50 mil. mk. bardzo zniszczonych.

Naczelnym Dyrektorem:

(—) Stanisław Karpiński.

Główny Skarbnik:

(—) Marjan Karpus.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 30 stycznia r. b. uchwaliła ustawę o samorządzie miejskim, oraz ordynację powiatową dla obszarów b. zaboru rosyjskiego.

Niezbędność wydania tych 2ch ustaw jeszcze przed Sejmem była podyktowaną całym szeregiem konieczności, a więc przede wszystkim ustawy o kapucynie, które dotychczas miały moc obowiązującą na obszarach b. generalnych gubernatorstw warszawskiego i lubelskiego, były bardzo niedemokratyczne i różnolite (np. dla miast w generalnem gubernarstwie było aż 3 ustawy), nie mówiąc już o tem, że zasadnicze idee ustaw samorządowych o kapucji niemieckiej a austriackiej były całkiem odmienne.

Wspólnem tych ustaw było jedynie to, że władze komunalne pozostawały w całkowitej zależności od organów administracji państwowej, co nie jest zgodne z tradycją samorządową Polski.

Pozatem Rząd Polski, nie mając obecnie własnych ustaw komunalnych, był pozbawiony możliwości nadania chociażby tymczasowego ustroju komunalnego obszarom t. zw. etapów i Suwalszczyzny. Ludność obszarów tych, które obecnie stopniowo przechodzą pod władzę polską, żąda organizacji komunalnej, a tymczasem Rząd nie posiada odpowiednich ustaw. Nie mogło być jednocześnie mowy o tem, aby Rząd Polski wprowadzał tam ustawy zniechędzonej okupantów.

Wreszcie na Sejm Ustawodawczy mogą być przedstawione tylko ustawy komunalne, dotyczące całego Państwa Polskiego, nie zaś jego części. Jednak ustawy dla całego Państwa mogą być wypracowane jedynie po ustaleniu granic Polski i uwzględnieniu poglądów działaczy samorządowych z poszczególnych dzielnic Zjednoczonej Polski.

Zaznacza się jeszcze raz, że przyjęte przez Radę Ministrów ustawy, które niezwłocznie wejdą w życie, jako dekrety Naczelnika Państwa, regulują sprawę organizacji samorządu tylko prowizorycznie i tylko na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych otrzymał dotychczas sprawozdania z wyniku wyborów w następujących okręgach wyborczych, a mianowicie:

W okręgu 6-ym (powiaty Płocki, Płoński i Sierpecki) wybrani zostali:

- 1) Ks. Suliński Stanisław, l. 45, proboszcz, Baboszewo, gm. Sarbiewo, pow. Płoński.
- 2) Mierzejewski Karol, l. 37, nauczyciel-rolnik, Płock.
- 3) Sawicki Szczepan, l. 48, rolnik, Kołoząb, gm. Sochocin, pow. Płoński.
- 4) Zaleski Antoni, l. 41, rolnik, Boryszewo Stare, gm. Rogozino.
- 5) Wojtulanis Wacław, l. 36, urzędnik, Płock, Dominikańska, 3.
- 6) Niedziałkowski Mieczysław, l. 25, redaktor, Warszawa—Polska Partja Socjalistyczna.

W okręgu 22-ym (powiaty Puławski, Lubartowski i Lubelski) wybrani zostali:

- 1) Tatarczak Stefan, l. 33, rolnik, Ludwików, gm. Spiczyn, pow. Lubartowski—Pol. Stron. Ludowe.
- 2) Górny Franciszek, l. 30, rolnik, Trębaczów, gm. Mielgiew, pow. Lubelski—Pol. Stron. Ludowe.
- 3) Kosmowska Irena, l. 38, nauczycielka, Warszawa, Nowogrodzka, 42—Pol. Stron. Ludowe.
- 4) Penkala Stanisław, l. 33, rolnik, Bronisławka, gm. Kurów, pow. Puławski—Polskie Stron. Ludowe.
- 5) Paderewski Ignacy, l. 59, Prezydent Ministrów, Warszawa, hotel Bristol—Narodowy Komitet.
- 6) Malinowski Marjan, l. 43, robotnik, Lublin, Szopena, 15—Polska Partja Socjalistyczna.
- 7) Dymowski Tadeusz, l. 31, ślusarz, Lublin—Bronowice, Skibińska, 9—Polska Partja Socjalist.
- 8) Maj Andrzej, l. 48, rolnik, Podole, gm. Belżyca, pow. Lubelski—bezpартyjno-narodowy.
- 9) Starzyński Feliks, l. 54, rolnik, Trębaczów, gm. Mielgiew, pow. Lubelski—Zjedn. Stron. Ludowe.
- 10) Perlmutter Abram Hirsch, rabin, l. 65, Warszawa, Twarda, 24—Związek Ortodoksoń.

W 25-ym okręgu wyborczym (powiaty Opoczyński i Konecki) wybrani zostali:

- 1) Mizera Antoni, l. 39, rolnik, Buczek, gm. Opoczno.

2) Ks. Chrzanowski Władysław, l. 33, proboszcz, Falków, gm. Ruda Maleniecka.

3) Jakubowski Tomasz, l. 58, rolnik, Gawrony, gm. Opoczno.

4) Poklewski-Koziell Witold, l. 38, ziemianin, Mniszków, gm. Radonia.

5) Kowalewski Konstanty, l. 48, rolnik, Strzelce, gm. Owczary.

6) Karlikowski Walenty, l. 25, rolnik, Stefanków, gm. Chlewiska.

W okręgu 27-ym (powiaty Stopnicki i Pinczowski) wybrani zostali:

1) Plocha Stanisław, nauczyciel ludowy—Polskie Stronictwo Ludowe.

2) Przybycien Franciszek, rolnik—Polskie Stronictwo Ludowe.

3) Krawiec Kazimierz, rolnik—Polskie Stronictwo Ludowe.

4) Zajda Wojciech, rolnik.

5) Erdman Alfons, inspektor szkolny.

6) Szafranek Jan, rolnik.

W okręgu 28-ym (powiaty Miechowski i Olkusi) wybrani zostali:

1) Ostachowski Józef, l. 36, rolnik, w. i. gm. Susłozowa, pow. Olkusi.

2) Tabor Jan, l. 33, rolnik, Bogdanów, gm. Kozłów—Rada Wyborcza Chłopska.

3) Koźlicki Bolesław, l. 32, rolnik-młynarz, Łany Wielkie, gm. Zarnowiec—Rada Wyborcza Chłopska.

4) Małupa Jan, l. 37, inżynier rolnictwa, Podleśna Wola, gm. Wielko-Zagórze—Rada Wyb. Chłopska.

5) Kotnis Józef, l. 20, rolnik, Wierzbica, gm. Kisdów—Rada Wyborcza Chłopska.

6) Karkowski Tomasz, l. 30, nauczyciel ludowy, Czaple Małe, gm. Rzeżusina—Rada Wyb. Chłopska.

W okręgu 31-ym (powiat Piotrkowski) wybrani zostali:

1) Fijałkowski Aleksander, l. 42, rolnik, Polichna, gm. Bogusławice—Polskie Stronictwo Ludowe.

2) Kozłowski Jan, l. 38, nauczyciel, Woźniki, pow. Piotrkowski—Polskie Stronictwo Ludowe.

3) Kotasz Józef, l. 42, rolnik, Milejów, gm. Krzyżanów—Narodowy Kom. Wyborczy i Bezpарт. Kom. Włocław.

4) Szperna Stanisław, l. 33, rolnik, Stanisławów, gm. Dolezce—Narod. Kom. Wyb. i Bezpарт. Kom. Włocław.

5) Dr. Rząd Antoni, l. 50, prezes zarządu Banku Tow. Spółdz., Warszawa—Nar. Kom. Wyb. i Bezpарт. Kom. Włocław.

W okręgu 12-ym (m. Łódź), wybrani zostali:

1. Michalak Walenty, l. 37, robotnik, Łódź, Nawrot 54. — Narod. Zw. Robot.

2. Waszkiewicz Ludwik, l. 30, nauczyciel, Łódź, Wólczńska 109. — Narod. Zw. Robot.

3. Dąbrowski Jan, l. 42, pracownik handlowy, Łódź, Nawrot 44. — Narod. Zw. Robot.

4. Skulski Leopold, l. 40, inżynier, Piotrkowska 273 w Łodzi. — Narod. Stron. Demokr.

5. Harasz Antoni, l. 40, robotnik, Łódź, Konstantynowska 20. — Narod. Stron. Demokr.

6. Ziemięcki Bronisław, l. 32, technik, Warszawa, Hoża 50. — Polska Partja Socjal.

7. Napiórkowski Aleksander, l. 28, literat, Łódź, Średnia 20. — Polska Partja Socjal.

8. Spickerman Józef, l. 48, rzemieślnik, Łódź, Rajtera 11. — Związek Niemiecki.

9. Halpern Moszek, l. 48, rabin, Łódź, Włodzowska 46. — Zw. Ortodoksoń.

10. Rozenblat Jerzy, l. 46, lekarz, Łódź, Piotrkowska 35. — Sjonist. Narod.

Kronika polityczno-społeczna.

Nauczycielstwo u Ministra Oświaty. Wczoraj, d. 31 stycznia r. b., Minister W. R. i O. P., p. Jan Łukasiewicz, przyjął na posłuchaniu przedstawicieli nauczycielstwa polskich szkół średnich w osobach: prezesa Związku zawodowego nauczycielstwa—prof. Stanisława Kalinowskiego, sekretarza Związku—prof. Adama Czarkowskiego i prezesa komisji wykonawczej delegacji Rad pedagogicznych polskich szkół średnich m. Warszawy—prof. Stefana Kreczmarę, którzy złożyli p. Ministrowi memoriał w sprawach, związanych ze szkołą średnią i bytem nauczycielstwa jej, a streszczający się w postulatach następujących:

1) zapewnienia wykonania budżetów dostatecznej ze względu na potrzeby społeczne liczbie szkół średnich męskich i żeńskich; 2) przyznania nauczycielstwu praw urzędników państwowych co do zaliczenia lat pracy i co do emerytury, i 3) wypłaty canyjnej nauczycielstwu oraz wszystkim pracownikom szkolnym dodatku drożyznianego w wysokości conajmniej 3-miesięcznej pensji.

P. Minister przyjął żądania nauczycielstwa b. przychylnie, zwrócił jednak uwagę na szczupłość w dalszym ciągu zasoby skarbu.

Związek urzędników skarbowych państwowych wystosował do Ministra Skarbu memoriał, w którym zaznacza, że dodatek ekonomiczny, przyznany uchwałą Rady Ministrów, został wypłacony jedynie kilkudziesięciu urzędnikom, przeważnie z centrali Ministerstwa Skarbu. Otrzymała większość urzędników skarbowych dodatku tego nie otrzymała. Memoriał nadmieniał, iż podział urzędników na 2 kategorie: pełniących funkcje i stabilizowanych w sprawie dodatku ekonomicznego, który ma na celu zapobiecenie niedzy urzędniczej i z zasady powinien dotyczyć wszystkich pracowników, nie mógł służyć punktem wyjścia dla uchwały z dnia 13 grudnia 1918 roku. To też Związek zwraca się do Ministra o przyznanie tego dodatku wszystkim urzędnikom Ministerstwa.

Polska Pożyczka Państwowa. Wiadomości, napływające z prowincji o pokupie na Polską Pożyczkę Państwową, świadczą że zrozumienie dla potrzeb Państwa w chwili niebezpieczeństwa przenika kraj cały. Wśród nazwisk, podpisujących większe sumy, coraz częściej spotyka się znane nazwiska rodowe ziemiaństwa polskiego, wybitnych przemysłowców i kapitalistów. Podnieść również należy żywy udział żydów w pożyczce.

W dniu wczorajszym na rzecz Polskiej Pożyczki Państwowej wpłacili większą sumę: Eustachy ks. Sapieha 300,000 marek, Firma Pfeiffer i Temler 200,000 rubli, Akcyjne Towarzystwo Portland-Cement Ogrodzieniec 80,400 rubli i kantor bankierski S. B. Gelbisz 50,000 rubli.

Ze Lwowa donoszą, iż Towarzystwo kredytowe ziemskie i Związek ziemian w Lwowie wydał odezwę do ziemian polskich w Galicji, wzywającą do subskrybowania Polskiej Pożyczki Państwowej w największych rozmiarach.

Nie marudź!

Tracisz na każdym dniu,
trzymając
pieniądze w domu!

Pieniądz,
uloowany
w Polskiej
Pożyczce
Państwowej,
da ci
dochód
i
zadowolenie ze spełnionego
obowiązku!

Dar na rzecz skarbu narodowego. Tytułem darowizny na rzecz skarbu narodowego złożył p. Karol Szelkier kwotę 50,000 marek.

Stosunki żywnościowe w zaborze pruskim. Komisarjat Naczelny Rady Ludowej wprowadził cały szereg ulepszeń w sprawie stosunków żywnościowych. A mianowicie, dzięki zarządzeniu Głównego Urzędu Żywnościowego, podniesiono w Poznaniu rację mięsa do 300 gramów tygodniowo. Porcja dzienna ziemniaków wynosi 700 gram; jest to 10 funtów tygodniowo na głowę, podczas gdy w Niemczech rację ziemniaków zniżono na 5 funtów tygodniowo, czyli o połowę mniej, niż w Poznaniu. Wreszcie, dzięki zarządzeniom władz poznańskich, mieszkańcy otrzymają już w tych dniach chleb biały. Będzie on wprawdzie o 3 lenigi na funcie droższy, ale za to smaczniejszy i podzielnniejszy, bo wskutek usunięcia osypy znacznie wydajniejszy. Poznań będzie wdzięczny Naczelnej Radzie Ludowej za rozporządzenie wymiary maki na 75 proc., bo przynajmniej osypa, którą ludzie z chlebem musieli jeść, znajdzie właściwe przeznaczenie, to jest będzie używana do tuczenia świń. Przyczyni się to do rychłego dostarczenia tuszyczek.

Organizacja konsulatów. Przygotowaniem i organizacją służby konsularnej zajmując się wydział konsularny przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Wydział ten składa się z

trzech działów: 1) ogólnie organizacyjny, 2) spraw administracji i opieki konsularnej, 3) osadnictwa i emigracji zamorskiej.

Dział 1-szy: ogólnie organizacyjny jest najszerszy i obejmuje największy zakres pracy, zajmując się bowiem organizacją służby konsularnej, opracowywaniem: projektów sieci konsularnej, projektów ordynacji konsularnej, instrukcji: ogólnej i specjalnych w zakresie administracji konsularnej, wzorów i schematów, używanych przez konsulaty, tymczasowej taryfy konsularnej i t. p. W najbliższym czasie będą otwarte w Warszawie kursa konsularne, których program opracowują wydział konsularny. Kursy będą trwały 4—5 miesięcy i będą miały za zadanie szybkie przygotowanie kandydatów do służby konsularnej. Na kursy będą przyjmowane osoby z odpowiednimi kwalifikacjami. Wykładaczą będą najpoważniejsze siły profesorskie z Warszawy i Ławicy z Galicji.

Z konsulatów zostały zorganizowane: w Berlinie—konsul dr. Karol Rose (obecnie konsulat zawieszony); w Odesie—konsul honorowy p. Zenon Brzozowski, miejscowy wybitny działacz społeczny; agentura konsularna w Charkowie—sprawy konsularne załatwia adw. Wł. Kwiatkowski. Dla nawiązania stosunków handlowych i przygotowania organizacji służby konsularnej wyjechał z ramienia Ministerstwa Spraw Zagran.: do Holandji i Anglii—p. Dezydery Szczyński, do państw bałkańskich—p. Z. Merdinger, który ma zostać konsulem w jednym z tych państw. Ze służby austriackiej przyjęto dwu wice-konsulów Polaków, pp. Rozwadowski i Wilczkowski, przebywających w Holandji. W różnych punktach Rosji południowej, jak: Taganrogu, Noworosijsku, Tyflisie, a także i w Taszkencie, istnieją placówki o charakterze konsularnym.

Przy istniejących przedstawicielstwach i poselstwach polskich są specjalni urzędnicy, którzy pełnią funkcje konsularne.

Do polskiej służby konsularnej potrzeba będzie bardzo wielu urzędników fachowych. Narazie Ministerstwo Spraw Zagranicznych czerpać będzie z b. personelu polskiego w służbie konsularnej austriackiej. Wydział konsularny prowadzi już specjalną ewidencję kandydatów na konsulów.

Na czele pierwszego działu stoi p. Władysław Mazurkiewicz, który jest także tymczasowym kierownikiem wydziału konsularnego. Dział ten ma już kilka referentów, jak: personalny, ogólnie organizacyjny, finansowy, taryf i rachunkowości konsularnej.

Dział 2-gi—sprawy administracji i opieka konsularna ma za zadanie opiekowanie się obywatelami polskimi za granicą. Opieka ta jest różnorodna: prawna, finansowa, filantropijna i t. d. Do tego działu należą także sprawy: legalizacji, reemigracji, interwencji w kwestji jeńców, pośrednictwo w sprawie przesyłania wiadomości i dokumentów, sprawy likwidacji i rewindykacji państwowych i społecznych w porozumieniu z biurem kongresowym, pośrednictwo pomiędzy ministerstwami a placówkami handlowymi i konsularnymi za granicą i t. p. W dziale tym, którego pracami kieruje p. Mszczyski, załatwia się dziennie kilkadziesiąt spraw bieżących.

Dział 3-ci—osadnictwo i emigracja zamorska obejmuje całokształt zagadnień z tej dziedziny, dążąc do nawiązania możliwie najściślejszego kontaktu pomiędzy Polską a rodakami w Ameryce, których liczba dochodzi do 6 milionów.

Sprawa ta jest dla przyszłego rozwoju Polski pierwszorzędną. Chodzi o wyzyskanie bogatych zasobów materialnych i duchowych Polaków amerykańskich dla dobra odradzającej się państwowości polskiej.

Działem trzecim kieruje p. Kazimierz Gluchowski.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 31 stycznia (PAT). — Wołyń: Z band ukraińskich oczyszczono teren na zachód od linii kolejowej Włodzimierz Wołyński — Kowel aż po Różę.

Galicja wschodnia, grupa generała Romera: Walki pod Uhrymowem, Muśnicami, Liskiem zakończyły się porażką nieprzyjaciela. Nasze oddziały kawalerji zajęły Ostrów i Krystynopol na wschód od Bełżca. Wzięto do niewoli 80 jeńców.

Grupa gen. Rozwadowskiego: Nieprzyjaciel po silnym przygotowaniu artyleryjskim zaatakował odcinek na Perseńkową koło Lwowa. Atak odparto. Artylerja nieprzyjacielska ostrzeliwała Lwów. W innych odcinkach tylko drobne utarczki.

Śląsk Cieszyński: Na nasze pozycje na linii Drahomyśl—Ochab—Skoców, Mislau przez cały dzień 31 b. m. nieprzyjaciel prowadził atak, wspierany silnym ogniem artyleryjskim. Wszystkie jego wysiłki w celu przełamania frontu spełzyły na niczem dzięki bohaterskiej postawie naszych wojsk. Tam, gdzie nieprzyjaciel zyskał początkowo na terenie, odrzucono go kontratakami, zdobywając Lipowiec, Nieradin i Bładnic. O godz. 9-jej wieczorem zjawili się parlamentariusze czescy z propozycją zawieszenia broni. W celu porozumienia się z naczelnym dowództwem, ustalono zawieszenie broni do godz. 1-jej min. 30 w nocy.

Dnia 31 b. m. na 1 lutego. Pomimo zawieszenia broni, artylerja nieprzyjacielska z góry Chelm ostrzeliwała nasze pozycje.

Szef sztabu generalnego,
Szeptycki,
general dywizji.

Komunikat poznański.

Poznań, 31 stycznia (PAT). — Front północny: Silny atak niemiecki na Nową Wieś, poparty pociągami pancernymi, został odrzucony po zmiennej walce. Nieprzyjaciel cofnął się do Chmielnik. Walki na południe od Nakiła stanęły na linii Rymarzewo—Godzimirz—Czerwonak, Bobogóra, Smogulec. Wszystkie te miejscowości są w naszym posiadaniu. Noc minęła spokojnie. Przyszło tylko do mniejszych utarzek patroli i obustronnej działalności artylerji. Atak na Lipin odparto. Morganiin obsadził nieprzyjaciel wbrew warunkom rozejmu. W lasach między Chodzieżą a Czarnkowem odparto patrolne niemieckie. Wzdłuż Noteci, koło Czarnkowa—spokój.

Szef Sztabu Generalnego.

Komunikat niemiecki.

Berlin, 31 stycznia (PAT). — Biuro Wolffa ogłasza następujący komunikat wojenny niemiecki z Bydgoszczy:

W kierunku na Inowrocław wysunęliśmy postępniki aż do jeziora Jerznickiego. Kilku Polaków, którzy usadowili się w miejscowości Ryczywieś, zostało wypartych przez nasz patrol.

Na drogach do Występu i Betulic odparto polskie patrolne. Polichno przez nas zajęte. Nasza artylerja rozpoczęła ostrzeliwanie „band” polskich, gromadzących się pod Rymarzewem.

Patrol niemiecki pod Olszewkiem ustąpił z drogi polskim „bandom”. W nocy silne polskie „bandy” usiłowały opanować Polichno. Niemcy odparli Polaków.

Sprawa polska na konferencji pokojowej.

Paryż, 29 stycznia (PAT). — Havas. Komisja delegatów wielkich mocarstw odbyła dziś w południe 2-godzinne posiedzenie, poświęcone sprawie polskiej i czesko-słowackiej. Delegatowi polskiemu, p. Dmowskiemu, polecono przedłożyć ogólne sprawozdanie o położeniu w Polsce. P. Dmowski oświadczył, między innymi, że Polsce brakuje raczej amunicji i materiału wojennego, aniżeli żołnierzy. Polska musi mieć w swych rękach linię kolejową Toruń—Gdańsk. Co do żądań terytorjalnych polskich oświadczył Dmowski, że Polska domaga się obszaru z przed rozbioru wraz z prowincją Poznańską i z Toruniem. Ponadto chce mieć Polska wolny dostęp do morza przez Gdańsk. Przedstawiciel republiki Czesko-słowackiej, p. Benesz, przedstawił sprawę z czeskiego punktu widzenia oraz wypadki, które doprowadziły do starć Czechów z Polakami na granicy czesko-śląskiej. Dnia 6 listopada przyszła do skutku prowizoryczna umowa, która tymczasowo ustaliła linię graniczną między Polakami a Czechami. Dnia 24 stycznia 1919 r. jednak Czesi wtargnęli w obszar Cieszyński i zmusili wojska polskie do cofnięcia się. Komisja delegatów oświadczyła, że jest rzeczą bardzo ważną, aby starcia te natychmiast ustały. W tym celu zaproponowała komisja, aby obszary, wchodzące w grę, zostały obsadzone przez wojska koalicyjne. Delegaci obu w powyższym sporze interesowanych stron oświadczyli, że zgadzają się na tę propozycję. Kwestji — komu ma przypaść Śląsk i obszar przemysłowy, tak samo, jak i innych zagadnień terytorjalnych, wysuniętych przez Polskę, nie poruszano. Polacy twierdzą, że etnograficznie okrąg Cieszyński należy się Polsce, gdyż Polacy tworzą tam 55% ludności. Delegat czeski w odpowiedzi na to oświadczył, że obszar Cieszyński jest dla przemysłu czeskiego, ze względu na pokłady węgla kamiennego, niezbędny. Konferencja pokojowa zadecyduje po poprzednim dokładnym zbadaniu tej sprawy, której z dwóch stron przypaść mają obszary sporne. Uczestnicy konferencji oświadczyli, że są skłonni zbadać słuszność przytoczonych z obu stron deklaracji, zwłaszcza, że obie strony oświadczyły, iż zgóry zgadzają się na wyrok. Tem samem spór graniczny polsko-czeski został narazie uregulowany.

Jutro delegaci Polski i Czech odbędą konferencję z misją, która z ramienia Koalicji udaje się do

Polski dla ostatecznego ustalenia położenia. W skład komisji wchodzi: z ramienia Francji—Noulens i general Niessel; z ramienia Anglii—pp. Esne Howard i general Botha; z ramienia Włoch—pp. Montzagone i general Romei; z ramienia Stanów Zjednoczonych gen. Kermaks.

Misja otrzyma szczegółowe wskazówki od Płochona w imieniu wszystkich mocarstw koalicyjnych, które to wskazówki określają dokładnie działalność misji na polu polityki wojny i kwestii pieniężnej. Misja z początkiem najbliższego tygodnia wyjedzie przez Wiedeń do Warszawy i mniej więcej po trzech tygodniach wróci do Paryża.

Konferencja koalicji z Rosją.

Berno, 31 stycznia (PAT). — Według doniesień z kół francuskich, miarodajni politycy francuscy wyrażają zdanie, że głównym celem konferencji rosyjskiej na wyspach księżęcych jest rozwiązanie kwestji rosyjskiej jeszcze przed konferencją pokojową i zn. bez udziału rządu niemieckiego.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Eugenjusz Onegin”, jutro opera „Stara Baśń” Żeleńskiego.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Mazepa”, jutro o 3 i pół pp. „Konstytucja”; wieczorem „Ks. Józef Poniatowski”.
Teatr Polski. Dziś „Zemsta”, jutro „Szopka staropolska”.
Teatr Letni. Dziś „Ciotka Karola”.
Teatr Nowości. Dziś „Ewa”, jutro „Targ na dziewczęta”.
Teatr Praski. Dziś „Kiliński”.

KOMITET GIEŁDOWY WARSZAWSKI

niniejszym ma zaszczyt zawiadomić, że stosownie do § 14 Ustawy Giełdowej z r. 1872 drugie doroczne ogólne zebranie Członków Zgromadzenia Giełdowego za 1918 r. odbędzie się w dniu 12 lutego, t. j. w środę o godzinie 5-jej po południu w gmachu Giełdy Warszawskiej.

Na porządku dziennym są następujące sprawy:

- 1) Sprawozdanie Komitetu Giełdowego z działalności w r. 1917;
- 2) Raport Komisji Rewizyjnej o uskutecznionej rewizji ksiąg rachunkowych i sprawozdania Komitetu za rok 1917;
- 3) Sprawa udziału kobiet w zebraniach giełdowych. 409

Dnia 23 Stycznia 1919 roku zgubiono paszport i pozwolenie na broń, wydane na imię Jana Wanke. Prosi się znalazcę o zwrot takowych. 400

KWIT TYMCZASOWY warszawskiego Tow. Wzaj. Kredytu z dn. 21 Stycznia 1919 r. za Nr. 42 na Rs. 1922.80 na imię Dr. Franciszka Gulińskiego wydany, zaginął. Znalazcę uprasza się o złożenie zagubionego kwitu do biura Towarzystwa, Plac Warecki 7. Nadmienienia się przytem, że wrazie niezłożenia zagubionego kwitu do dn. 4/III 1919 r. kwit ten będzie unieważniony. 405

Zaginęła

koncesja Nr. 1b 4628, wydana przez b. władzę okupacyjną na prowadzenie kantoru wymiany przy ul. Zabiej Nr. 9 na imię Wolfa Blassa. Zastrzeżenia zrobione. 402

Zgubiono

dn. 15 grudnia 1918 r. pozwolenie (genchmigung) z r. 1918 za Nr. 28 na sprzedaż papierosów monopolowych na imię Temy Cyerman. Znalazca zechce zwrócić na ul. Murawnowską 49 m. 9. 407

Zgubiono

dn. 29/1 r. b. wieczorem portfel z pieniędzmi Rbl. 1000.—dumskich i Rbl. 100 carskich, jak również paszport, książkę szoferską ze związku, pozwolenie jazdy automobilowej przedwojenne, zaświadczenie pocztowe, dokumenty wojskowe i świadectwa przedwojenne i wojenne szoferskie—wszystko na imię Józefa Seroczyńskiego. Znalazca otrzyma ma wynagrodzenie za odniesienie chociażby świadectw. Dobra 31 m. 57. 408

Zgubiono

świadectwo depozytowe Nr. 7937, wydane przez Dyrekcję Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w dniu 24 Lutego 1918 roku na złożone do depozytu zachowawczego na imię Strzyżewskiego Bolesława i Aniela, a obecnie stanowiące wyłączną własność Aniela Strzyżewskiego 4½% listy zastawne 1000 z 10 kuponami. Znalazcę uprasza się o złożenie świadectw w Dyrekcji Głównej, Kredytowa 1. 410